

Ανοιχτή επιστολή και υπόμνημα διαμαρτυρίας προς τη Διεθνή Αμνηστία

Προς το γ.γ. της Διεθνούς Αμνηστίας κ. Salil Shetty

Προς τον Διευθυντή του Προγράμματος Μέσης Ανατολής και Βόρειας Αφρικής, της Διεθνούς Αμνηστίας, κ. Philip Luther

Με αφορμή τη δημοσίευση της έκθεσής σας με τίτλο “Unlawful and deadly. Rocket and mortar attacks by Palestinian armed groups during the 2014 Gaza/Israel conflict” που παρουσιάστηκε σε δελτίο τύπου με τον τίτλο “[Palestinian armed groups killed civilians on both sides in attacks amounting to war crimes](#)”, θα θέλαμε να διαμαρτυρηθούμε για τη γενικότερη στάση της οργάνωσής σας σχετικά με το παλαιστινιακό ζήτημα.

Ως συλλογικότητα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό, δεν τηρούμε «ίσες αποστάσεις» και έχουμε ξεκάθαρη *πολιτική* θέση στο πλευρό του λαού που αγωνίζεται για την ελευθερία του. Ωστόσο με την επιστολή αυτή θέλουμε να επισημάνουμε την προβληματική αντιμετώπιση του ζητήματος εκ μέρους της οργάνωσής σας, ακόμα και στο μη-πολιτικό πλαίσιο, στη βάση του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και του διεθνούς δικαίου ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που εσείς έχετε υιοθετήσει ως πολιτική της οργάνωσής σας.

- 1) Άρνηση υποστήριξης του δικαιώματος στην αυτοδιάθεση του παλαιστινιακού λαού

Πριν από οτιδήποτε άλλο, θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι για να νομιμοποιείται κάποιος στα μάτια της κοινής γνώμης να καταγγέλλει Παλαιστίνιους (ή οποιονδήποτε άλλον) για παραβιάσεις θα πρέπει πρώτα να έχει αναγνωρίσει τα αυτονόητα δικαιώματά τους. Η Διεθνής Αμνηστία μολονότι αναγνωρίζει ότι υφίσταται η ισραηλινή κατοχή, αντιτίθεται στους εποικισμούς κατεχομένων εδαφών ως παραβίαση του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και κατά καιρούς καταγγέλλει παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων από την πλευρά των ισραηλινών δυνάμεων κατοχής, εντούτοις **αρνείται όλα αυτά τα χρόνια να καταδικάσει την ίδια την κατοχή**. Εάν κάνουμε λάθος και η Διεθνής Αμνηστία έχει καταδικάσει έστω και μία φορά την ισραηλινή κατοχή ως τέτοια, παρακαλούμε να μας το επισημάνετε.

Επιπλέον, η Δ.Α. αρνείται να πάρει θέση στο ζήτημα της ίδρυσης ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους και γενικά στο ζήτημα του δικαιώματος αυτοδιάθεσης των Παλαιστινίων.

Όπως έχει αναφέρει¹ επανειλημμένα:

«Η Διεθνής Αμνηστία δεν παίρνει θέση σχετικά με την επίλυση της ισραηλινο-παλαιστινιακής σύγκρουσης, ή για ζητήματα κρατικής οντότητας, συμπεριλαμβανομένης της τωρινής παλαιστινιακής πρωτοβουλίας. Ως οργάνωση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μέλημά μας είναι η οποιαδήποτε επίλυση, πρωτοβουλία ή συμφωνία να σέβεται πλήρως τα ανθρώπινα δικαιώματα Παλαιστινίων και Ισραηλινών.»

Το ερώτημα που τίθεται είναι αν η Διεθνής Αμνηστία ως οργάνωση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που διατείνεται ότι είναι, θα μπορούσε να υποστηρίξει το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση των Παλαιστινίων. Η προφανής απάντηση είναι ναι. Το δικαίωμα των λαών στην αυτοδιάθεση αναφέρεται ρητά τόσο στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (Άρθρο 1), όσο και στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτισμικά Δικαιώματα (Άρθρο 1). Επίσης η αρχή της αυτοδιάθεσης, αναφέρεται στον Χάρτη του ΟΗΕ [Άρθρο 1(ii)]. Όλες αυτές οι διεθνείς συνθήκες είναι νομικά δεσμευτικές για τα κράτη.

Επιπλέον η Διεθνής Αμνηστία αναφέρεται ιδιαίτερα στα δύο Διεθνή Σύμφωνα στο πλαίσιο της υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Άρα λοιπόν το ερώτημα που τίθεται είναι γιατί η Διεθνής Αμνηστία επιλεκτικά αρνείται ένα συγκεκριμένο δικαίωμα που κατοχυρώνεται σε αυτές τις συνθήκες.

Ερώτηση 1η: Θα αποφασίσετε να υπερασπιστείτε το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης των λαών που κατοχυρώνεται στο διεθνές δίκαιο;

2) Δυσανάλογη προβολή των παραβιάσεων

Σε ότι αφορά την έκθεση περί παραβιάσεων εκ μέρους ένοπλων παλαιστινιακών ομάδων κατά την περίοδο του «πολέμου» του 2014 στη Λωρίδα της Γάζας, δε θα μπούμε σε λεπτομέρειες, άλλωστε πολλά από αυτά που αναφέρει η έκθεση ήταν ήδη γνωστά ενώ πολλά άλλα αναφέρονται ως κατηγορίες εκ μέρους του Ισραήλ που η ΔΑ δεν μπόρεσε να επιβεβαιώσει, (αλλά εντούτοις τις επαναλαμβάνει αναπαράγοντας την ισραηλινή προπαγάνδα και δημιουργώντας εντυπώσεις).

Θα θέλαμε όμως να επισημάνουμε ότι δεν έφταναν οι συνεχείς αναφορές σε παλαιστινιακές παραβιάσεις στα προηγούμενα κείμενά σας, αλλά εκδώσατε μια ολόκληρη έκθεση 67 σελίδων.

¹βλ. π.χ. <http://www.amnestyusa.org/news/news-item/qa-human-rights-implications-of-the-palestinian-bid-for-un-membership>

Βεβαίως γνωρίζουμε ότι είχαν προηγηθεί 2 εκθέσεις 50² και 32³ σελίδων (σύνολο 82) για *ορισμένες μόνο* από τις παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου που διέπραξαν οι ισραηλινές δυνάμεις κατοχής.

Γνωρίζουμε επίσης τις συνεχείς πιέσεις που δέχεστε εκ μέρους του Ισραήλ, όπως φαίνεται και από την απάντησή σας προς την ισραηλινή πρεσβεία στο Λονδίνο, την οποία δημοσιεύσατε στις 10 Δεκεμβρίου 2014.⁴

Μια οργάνωση όμως που θέλει να εμφανίζεται ως αμερόληπτη, δεν ενδίδει σε πιέσεις, και δεν ετοιμάζει πολυσέλιδες εκθέσεις για να ικανοποιήσει εκείνους που διαμαρτύρονται για να εξισοροπήσουν τις καταγγελίες.

Επιπλέον, ακόμα και αν δεχόμασταν θεωρητικά την άποψή σας ότι αμεροληψία σημαίνει να μη λάβει κανείς υπόψη ποιος έχει καταρχήν το δίκιο και ποιος το άδικο, ποιος είναι ο κατακτητής και ποιος υπό κατοχή, ποιος είναι ο προνομιούχος και ποιος όχι σε ένα καθεστώς απαρτχάιντ, ποιος είναι ο ισχυρός και ποιος ο αδύναμος, εντούτοις το σίγουρο είναι ότι θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ποιος διαπράττει περισσότερες παραβιάσεις, και αν μη τι άλλο να τηρείται η αρχή της αναλογικότητας. Μια οργάνωση, είναι αμερόληπτη όχι όταν φροντίζει επιμελώς να καταδικάζει στον ίδιο βαθμό, ένταση, συχνότητα τις δύο αντιμαχόμενες πλευρές σε μια σύγκρουση ανεξαρτήτως του πλήθους και της σοβαρότητας των παραβιάσεων, για να εμφανίσει εξισοροπημένη εικόνα, αλλά αντίθετα όταν αντιμετωπίζει όλες τις παραβιάσεις από όπου κι αν προέρχονται, με τον ίδιο τρόπο, ακόμα κι αν αυτό θα σημαίνει περισσότερες αναφορές στις παραβιάσεις μιας πλευράς έναντι της άλλης.

Αν για τα θύματα των παλαιστινιακών επιθέσεων (σε ότι αφορά τους νεκρούς: 6 άμαχοι στο Ισραήλ ή έστω και 13 Παλαιστίνιοι όπως ισχυρίζεστε), αφιερώθηκε μια έκθεση 67 σελίδων, αναρωτιόμαστε πόσες χιλιάδες σελίδες εκθέσεων (αντί για τις 82 που έχετε δημοσιεύσει μέχρι σήμερα) θα πρέπει να αφιερώσετε για τους πάνω από 1500 αμάχους νεκρούς από τις ισραηλινές επιθέσεις στη Λωρίδα της Γάζας.

Η αλλιώς, αν πραγματικά το κάθε θύμα έχει την ίδια αξία για σας, τότε αναρωτιόμαστε αν θα δώσετε σε *κάθε* θύμα ισραηλινής επίθεσης τον ίδιο χώρο στις εκθέσεις σας όπως δώσατε στα θύματα των παλαιστινιακών επιθέσεων.

Ερώτηση 2η: Πόσες εκθέσεις σκοπεύετε να βγάλετε για να αποδώσετε με την ίδια βαρύτητα, χωρίς διακρίσεις, αυτό που βίωσαν όλα τα θύματα του περυσινού πολέμου στη Λωρίδα της Γάζας;

² [Israel and the Occupied Palestinian Territories: Families under the rubble: Israeli attacks on inhabited homes](#)

³ [Israel and the Occupied Palestinian Territories: ‘Nothing is immune’: Israel’s destruction of landmark buildings in Gaza](#)

⁴ [Israel/Occupied Palestinian Territories: Response to the Israeli Embassy in London’s reaction to the report ‘Nothing is immune’: Israel’s destruction of landmark buildings in Gaza](#)

Το μοτίβο αυτό της δυσανάλογης προβολής παραβιάσεων εκ μέρους της Διεθνούς Αμνηστίας είναι πάγιο σε ότι αφορά την αντιμετώπιση Ισραηλινών και Παλαιστινίων. Αρκεί να αναλογιστεί κανείς, όχι μόνο την αναλογία αμάχων νεκρών και τραυματιών, των δύο πλευρών, αλλά όλο το φάσμα των παραβιάσεων (το σύνολο των παραβιάσεων σχετικά με τους κρατούμενους, συμπεριλαμβανομένων των βασανιστηρίων, τις κατεδαφίσεις σπιτιών, τις καταστροφές καλλιιεργειών, πηγών και υποδομών, τον εποικισμό γης, τον εκτοπισμό πληθυσμών, τους περιορισμούς στις μετακινήσεις κ.α.) για να αντιληφθεί ότι μια στοιχειωδώς αναλογική αντιμετώπιση θα επέβαλε, με δεδομένο το χρόνο και τους πόρους που αφιερώνετε για τη διερεύνηση παλαιστινιακών παραβιάσεων, να ασχολείστε εκατοντάδες φορές περισσότερο με τις παραβιάσεις τις ισραηλινής κατοχής απ' ό,τι κάνετε μέχρι σήμερα.

Η δυσανάλογη αυτή προβολή παραβιάσεων, δεν έγκειται μόνο στην ποσότητα αλλά και στο ύφος των καταγγελιών. Είναι χαρακτηριστικό ότι συστηματικά η Διεθνής Αμνηστία χρησιμοποιεί πολύ πιο σφοδρούς χαρακτηρισμούς, ιδιαίτερα στους τίτλους των κειμένων, όταν αναφέρεται σε επιθέσεις Παλαιστινίων, σε σχέση με αυτούς των ισραηλινών δυνάμεων κατοχής. Δύο μόνο πολύ πρόσφατα παραδείγματα:

- στον τίτλο του δελτίου τύπου για την πρόσφατη έκθεση, αναδείχθηκε ο όρος «εγκλήματα πολέμου», κάτι το οποίο η Διεθνής Αμνηστία είχε αποφύγει να κάνει στους τίτλους των δύο προηγούμενων εκθέσεων που επικεντρωνόταν στις ισραηλινές παραβιάσεις.
- την επίθεση του Νοεμβρίου στη συναγωγή, που είχε απολογισμό πέντε νεκρούς, η Διεθνής Αμνηστία τη χαρακτήρισε⁵ στον τίτλο ως «αποτρόπαια επίθεση». Αντίθετα στην έκθεση για τις 8 επιθέσεις σε κατοικίες που σκότωσαν τουλάχιστον 104 αμάχους όπως λέει, ο τίτλος είναι απλά «Οικογένειες κάτω από τα ερείπια».

Ερώτηση 3^η: Με βάση ποιά αμερόληπτα πρότυπα επιλέγει η Διεθνής Αμνηστία τους χαρακτηρισμούς που χρησιμοποιεί στα δημόσια κείμενά της;

3) Επιλεκτική εξέταση συγκεκριμένων παραβιάσεων για τη μία πλευρά

Ανάμεσα στις φερόμενες παραβιάσεις που εξετάσατε σε ότι αφορά τον τρόπο που αντιστάθηκαν οι ένοπλες παλαιστινιακές οργανώσεις το περασμένο καλοκαίρι ήταν και η εξαπόλυση επιθέσεων από ενόπλους που βρίσκονται κοντά σε κτίρια αμάχων και σε κατοικημένες περιοχές. Δε θα σταθούμε στο αυτονόητο, που ακόμα και εσείς αναγκάζεστε να αναφέρετε στην έκθεσή σας, ότι δηλαδή η Γάζα είναι μια εξαιρετικά πυκνοκατοικημένη περιοχή.

Θα θέλαμε όμως να υποβάλλουμε μια σειρά από ερωτήματα.

Ερώτηση 4^η: Πότε θα διεξάγετε επιτέλους μια αντίστοιχη έρευνα για να διερευνήσετε εάν οι χερσαίες ισραηλινές δυνάμεις κατοχής όταν εισέβαλαν στη

⁵ <https://www.amnesty.org/en/articles/news/2014/11/israelopt-killing-worshippers-synagogue-abhorrent-attack/>

Λωρίδα της Γάζας, επίσης εξαπέλυσαν επιθέσεις εβρισκόμενες κοντά σε κτίρια αμάχων και κατοικημένες περιοχές;

Είναι αλήθεια ότι επισημαίνετε στην έκθεση, την παρουσία ισραηλινών στρατιωτικών εγκαταστάσεων εντός ή κοντά σε κατοικημένες περιοχές στο Ισραήλ, χωρίς όμως να την αναλύετε διεξοδικά.

Από την άλλη πλευρά διερευνήσατε, χωρίς αποτέλεσμα, τις ισραηλινές κατηγορίες περί χρησιμοποίησης ανθρώπινων αμάχων ως ανθρώπινων ασπίδων από παλαιστινιακές ένοπλες ομάδες.

Ερώτηση 5^η: Πότε θα διεξάγετε μια αντίστοιχη έρευνα σχετικά με τις καταγγελίες ότι Ισραηλινοί στρατιώτες χρησιμοποίησαν Παλαιστίνιους αμάχους ως «ανθρώπινες ασπίδες»;⁶

Ερώτηση 6^η: Πότε θα διεξάγετε επιτέλους μια αντίστοιχη έρευνα για να διερευνήσετε εάν η συνεχής ανάμιξη ένστολων και ένοπλων ισραηλινών στρατιωτών με τον άμαχο πληθυσμό, μέσα στις πόλεις, σε σταθμούς συγκοινωνιών και μέσα στα ίδια τα μέσα μεταφοράς, σε καφενεία, εστιατόρια κ.λπ. στην οποία γινόμαστε μάρτυρες όταν επισκεπτόμαστε την περιοχή, θέτει σε κίνδυνο ζωές αμάχων και αποτελεί ένδειξη συνεχούς και πάγιας χρησιμοποίησης του άμαχου πληθυσμού ως ανθρώπινη ασπίδα;

4) Καθυστέρηση εξέτασης σοβαρών καταγγελιών

Σε ότι αφορά την περυσινή ισραηλινή επίθεση στη Λωρίδα της Γάζας, θα θέλαμε επίσης να τονίσουμε ότι η Διεθνής Αμνηστία, πέρα από τις αναφορές της στις επιθέσεις σε ιατρικό προσωπικό⁷, τις επιθέσεις σε κατοικίες όπου βρίσκονταν οικογένειες, και τις κατεδαφίσεις μεγάλων κτιρίων, μέχρι στιγμής δεν έχει ασχοληθεί σοβαρά με ένα πλήθος άλλων σοβαρών καταγγελιών.

Σύμφωνα με έκθεση⁸ ομάδας ανεξάρτητων διεθνών ιατρικών εμπειρογνομόνων, που στάλθηκαν από την οργάνωση Γιατροί για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα-Ισραήλ (PHR-Ισραήλ), υπάρχουν σοβαρές καταγγελίες ότι οι ισραηλινές δυνάμεις κατοχής:

- χρησιμοποίησαν αμάχους ως ανθρώπινες ασπίδες
- πυροβόλησαν πολίτες σε κοντινή απόσταση, σκοτώνοντάς τους
- άφησαν θανάσιμα τραυματισμένα παιδιά στο έδαφος να πεθάνουν, ακόμα και όταν οι στρατιώτες τα είχαν δει

⁶ βλ. π.χ. <http://972mag.com/palestinian-teen-i-was-used-as-a-human-shield-in-gaza/95800/>

⁷ <https://www.amnesty.org/en/articles/news/2014/08/mounting-evidence-deliberate-attacks-gaza-health-workers-israeli-army/>

⁸ http://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/gazareport_eng.pdf
Περίληψη στα ελληνικά στο [site της Πρωτοβουλίας Ένα Καράβι για τη Γάζα](#)

- διεξήγαγαν πολλαπλούς διαδοχικούς βομβαρδισμούς στην ίδια τοποθεσία ("double taps"), σκοτώνοντας τραυματισμένους επιζώντες και όσους προσπαθούσαν να τους σώσουν
- αρνήθηκαν να επιτρέψουν σε αμάχους να εγκαταλείψουν περιοχές που δεχόντουσαν επίθεση
- στόχευαν δρόμους διαφυγής αμάχων
- επιτέθηκαν σε αμάχους οι οποίοι προσπαθούσαν να διαφύγουν από περιοχές που βρίσκονταν κάτω από πυρά
- χτύπησαν αμάχους
- αρνήθηκαν τροφή και νερό σε αμάχους

Επίσης υπάρχουν καταγγελίες ότι χρησιμοποιήθηκαν:

- βλήματα flechette
- όπλα "Tzefa Shirion" τα οποία ενώ κατασκευάστηκαν για να χρησιμοποιηθούν για την εκκαθάριση των ναρκών, χρησιμοποιήθηκαν σε αμάχους
- ενδεχομένως όπλα DIME, που οδηγούν σε «ασυνήθιστα εγκαύματα» και «ασυνήθιστους ακρωτηριασμούς» με «απανθρακωμένο» μαύρο δέρμα, που δεν μυρίζει όπως η καμένη σάρκα
- όπλα που «σφήνωναν «τσιπ υπολογιστών», με το σήμα της Sony, ως θραύσματα στο σώμα των ανθρώπων» και
- χημικά αέρια

Ερώτηση 7^η: Θα διερευνήσει η Διεθνής Αμνηστία όλες αυτές τις καταγγελίες; Και πότε;

5) Άρνηση αναφοράς στο έγκλημα του απαρτχάιντ

Η Διεθνής Αμνηστία είναι γνωστή για την άρνησή της να καταδικάσει το νοτιοαφρικανικό απαρτχάιντ ως τέτοιο. Με βάση όμως τη σημερινή πολιτική της έχει αυτή τη δυνατότητα.

Το απαρτχάιντ ορίζεται ως συγκεκριμένο έγκλημα στο διεθνές δίκαιο τόσο με βάση τη Σύμβαση για την καταστολή και τιμωρία του εγκλήματος του Απαρτχάιντ όσο και με βάση το Καταστατικό της Ρώμης για το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο.

Σύμφωνα με την τελική Έκθεση⁹ του Ειδικού Εισηγητή για την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα παλαιστινιακά εδάφη που έχουν καταληφθεί από το 1967, του Ρίτσαρντ Φολκ, που εκδόθηκε πέρυσι:

“Το 2011 ο Ειδικός Εισηγητής επανέλαβε την έκκληση που είχε κάνει ο προκάτοχός του το 2007 για να παραπεμφθεί στο Διεθνές Δικαστήριο για γνωμοδότηση το ζήτημα

⁹ A/HRC/25/67 13 January 2014

<http://unispal.un.org/UNISPAL.NSF/0/06AE69A80B959A3D85257C86006D89A7>

του εάν «στοιχεία της [ισραηλινής] κατοχής συνιστούν μορφές αποικιοκρατίας και απαρτχάιντ».¹⁰

Στην έκθεση του 2014, ο Ρίτσαρντ Φολκ αναλύει διεξοδικά το ζήτημα. Και επαναλαμβάνει το ίδιο αίτημα.

Ερώτηση 8^η: Ποια είναι η θέση της Διεθνούς Αμνηστίας σχετικά με το αν διαπράττεται ή όχι το έγκλημα του απαρτχάιντ στην Παλαιστίνη; Θα υποστηρίξει τουλάχιστον η Διεθνής Αμνηστία το επανειλημμένο αίτημα των δύο τελευταίων Ειδικών Εισηγητών για τα ανθρώπινα δικαιώματα στα Κατεχόμενα Παλαιστινιακά Εδάφη, να εξεταστεί το ζήτημα από το Διεθνές Δικαστήριο;

6) Επιλεκτική και ελλιπής ενασχόληση με τα δικαιώματα των κρατουμένων

Η Διεθνής Αμνηστία ξεκίνησε αρχικά ως μια οργάνωση υπεράσπισης των χαρακτηριζόμενων από εκείνη ως «κρατούμενων συνείδησης» και την πρώτη περίοδο έδινε ιδιαίτερο βάρος σε ζητήματα κρατουμένων πριν διευρύνει σταδιακά το πεδίο της σε όλο το φάσμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ως εκ τούτου, αναμένει κανείς να έχει μια ιδιαίτερη ευαισθησία σε ζητήματα δικαιωμάτων των κρατουμένων. Γνωρίζουμε ότι πράγματι ασχολείστε κατά καιρούς με κάποιες ατομικές υποθέσεις Παλαιστίνιων κρατουμένων συνείδησης και κρατουμένων υπό διοικητική κράτηση.

Γνωρίζουμε όμως επίσης ότι ο ορισμός που δίνετε στους «κρατούμενους συνείδησης» είναι τόσο στενός (να μην έχουν χρησιμοποιήσει βία και να μην έχουν συνηγορήσει στη χρήση βίας¹¹), που σε ελάχιστους ανθρώπους μπορεί να αποδοθεί, και γνωρίζουμε ότι οι διοικητικά κρατούμενοι είναι σήμερα 421¹².

Το εύλογα ερωτήματά που τίθενται είναι:

Ερώτηση 9^η: Τι κάνει η Διεθνής Αμνηστία για τις χιλιάδες άλλες υποθέσεις Παλαιστίνιων κρατουμένων; Ασχολείται ή δεν την αφορούν;

Ανάμεσά τους υπάρχουν υποθέσεις αμάχων Παλαιστίνιων κρατουμένων που κατηγορούνται για (φερόμενες) επιθέσεις στις ισραηλινές δυνάμεις κατοχής (π.χ. με πέτρες). Ακόμα και στις περιπτώσεις που αυτό ευσταθεί, η αντίσταση σε ένα στρατό κατοχής, είναι δικαίωμα και δεν αποτελεί παραβίαση του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου. Πόσο μάλλον όταν πρόκειται για ένα στρατό κατοχής που δε νομιμοποιείται από καμία απόφαση του ΟΗΕ, αντιθέτως πρέπει να αποχωρήσει σύμφωνα με τις αποφάσεις του ΟΗΕ, και επιπλέον είναι ένας στρατός που εσείς έχετε καταδείξει ότι συστηματικά παραβιάζει το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο.

Ερώτηση 10^η: Με ποιο δικαίωμα λοιπόν το Ισραήλ φυλακίζει όλους αυτούς τους αμάχους Παλαιστίνιους ακόμα και αν πράγματι αντιστάθηκαν σε στρατιώτες

¹⁰ A/HRC/16/72, para. 8, A/HRC/4/17, p. 3.

¹¹ <http://www.amnestyusa.org/our-work/issues/prisoners-and-people-at-risk/prisoners-of-conscience>

¹² <http://www.hamoked.org/Prisoners.aspx>

των δυνάμεων κατοχής; Συμφωνεί η Διεθνής Αμνηστία ότι αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να βρίσκονται υπό κράτηση; Αν ναι, τότε πως θεωρείται αμερόληπτη αφού υποστηρίζει το δικαίωμα των δυνάμεων κατοχής να φυλακίζουν όσους τους αντιστέκονται; Και αν όχι, γιατί δε ζητά την απελευθέρωσή τους;

Η ενασχόληση της Διεθνούς Αμνηστίας κυρίως με υποθέσεις Παλαιστινίων «κρατουμένων συνείδησης» δηλαδή ανθρώπων που θεωρεί ότι δε χρησιμοποίησαν βία, και με υποθέσεις διοικητικά κρατουμένων, στους οποίους δεν έχουν απαγγελθεί κατηγορίες, αφήνει εντυπώσεις ότι η οργάνωση δικαιολογεί την κράτηση όλων των υπολοίπων.

Από εκεί και πέρα, υποτίθεται ότι η θέση της οργάνωσης είναι ενάντια στις δίκες πολιτών από στρατοδικεία.¹³

Ερώτηση 11^η: Τι κάνετε για όλους αυτούς τους Παλαιστίνιους που καίτοι άμαχοι, δικάζονται από ισραηλινά στρατοδικεία; Γιατί δεν βγάζετε ανακοινώσεις για όλες αυτές τις δίκες πολιτών που διεξάγονται σχεδόν καθημερινά από στρατοδικεία; Γιατί δεν αναφέρατε τις δίκες πολιτών από στρατοδικεία ούτε στην τελευταία σας ετήσια έκθεση;¹⁴

Ακόμα όμως και όταν πρόκειται για Παλαιστίνιους που είναι μέλη ενόπλων οργανώσεων, αυτοί επίσης έχουν δικαίωμα στην ένοπλη αντίσταση για τους λόγους που προαναφέραμε. Ο κάθε κατακτημένος λαός έχει το δικαίωμα στην αντίσταση με όλα τα μέσα, σύμφωνα με την απόφαση [A/RES/3246 \(XXIX\)](#) της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ στις 29 Νοεμβρίου 1974.

Η Διεθνής Αμνηστία όμως δεν παίρνει θέση για το αν δικαίως κρατούνται. Σε κάθε περίπτωση όμως θα έπρεπε να θεωρηθούν αιχμάλωτοι πολέμου¹⁵, ιδιαίτερα μετά την αναγνώριση παλαιστινιακού κράτους, και να έχουν αντίστοιχα δικαιώματα.

Ερώτηση 12^η: Τι κάνετε για να υπερασπιστείτε τα δικαιώματα των Παλαιστινίων που θα έπρεπε να θεωρηθούν αιχμάλωτοι πολέμου;

Επίσης, εφόσον πρόκειται για απαρτχάιντ, θα πρέπει να υπερασπιστείτε ακόμα και αυτούς που εμπλέκονται στην ένοπλη αντίσταση. Γιατί αυτή τη θέση πήρατε, έστω με αρκετές δεκαετίες καθυστέρηση, για τον Νέλσον Μαντέλα¹⁶, που υπήρξε ο ιδρυτής της ένοπλης πτέρυγας του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου.

¹³ <https://www.amnesty.org/en/articles/news/2014/09/thailand-military-trial-peaceful-protesters-affront-justice/>

¹⁴ <https://www.amnesty.org/en/countries/middle-east-and-north-africa/israel-and-occupied-palestinian-territories/report-israel-and-occupied-palestinian-territories/>

¹⁵ Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in the Palestinian territories occupied since 1967 ([A/66/358](#)) παρ. 21-22.

¹⁶ «Εάν η υπόθεση του Νέλσον Μαντέλα προέκυπτε σήμερα, θα καλούσαμε να αποφυλακιστεί στη βάση ότι δεν είχε δίκαιη δίκη – ένας τομέας στον οποίο έχουμε εργαστεί από το 1964. Άδικο συστήματα δεν μπορούν να αποδώσουν δίκαιες ετυμηγορίες ή καταδίκες, και το σύστημα του

Από την άλλη πλευρά, εφόσον δε χαρακτηρίζονται αιχμάλωτοι πολέμου, απαγορεύεται ρητά από την 4^η Σύμβαση της Γενεύης (Άρθρο 76), η μεταφορά κρατουμένων από τα κατεχόμενα εδάφη.¹⁷

Ερώτηση 13^η: Τι ενέργειες κάνει η Διεθνής Αμνηστία για να σταματήσει το Ισραήλ αυτήν την παραβίαση; Γιατί δεν την αναφέρει στην τελευταία ετήσια έκθεση;

Τέλος, ιδιαίτερα εμφανής είναι η αδράνεια της Διεθνούς Αμνηστίας σχετικά με τις εκατοντάδες κάθε χρόνο υποθέσεις ανήλικων Παλαιστινίων, που όχι απλώς συλλαμβάνονται, αλλά κακοποιούνται συστηματικά¹⁸, συχνά χρησιμοποιούνται για να ενοχοποιηθούν ενήλικες, και δικάζονται επίσης από στρατοδικεία.

Ερώτηση 14^η: Πότε θα ξεκινήσετε να ασχολείστε σοβαρά με τις υποθέσεις των Παλαιστινίων ανήλικων κρατουμένων;

7) Άρνηση να κατηγορήσει συγκεκριμένους Ισραηλινούς αξιωματούχους

Αναγνωρίζουμε ότι η Διεθνής Αμνηστία είχε το θάρρος να ζητήσει¹⁹ δημόσια και επανειλημμένα τη σύλληψη του πρώην προέδρου των ΗΠΑ, Τζορτζ Μπους, για εγκλήματα του διεθνούς δικαίου και συγκεκριμένα για βασανιστήρια.

Ερώτηση 15^η: Αναρωτιόμαστε πότε επιτέλους η Διεθνής Αμνηστία θα βρει το κουράγιο να ζητήσει ονομαστικά τη σύλληψη έστω και ενός ισραηλινού ανώτερου αξιωματούχου για εγκλήματα του διεθνούς δικαίου. Θεωρεί η Διεθνής Αμνηστία ότι για πολιτικούς που διατέλεσαν επανειλημμένα πρωθυπουργοί ή υπουργοί άμυνας όπως π.χ. ο Μπέντζαμιν Νετανιάχου ή ο Εχούντ Μπαράκ, δεν υπάρχουν αρκετά στοιχεία ώστε να τους ασκηθεί καν δίωξη και να παραπεμφθούν σε μία – δίκαιη πάντα – δίκη για να εξεταστεί αν ευθύνονται για εγκλήματα πολέμου ή και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας;

Επιπλέον, ειδικά σε ότι αφορά τα βασανιστήρια, είναι γνωστό ότι στο Ισραήλ αυτά διαπράττονται συστηματικά, όπως άλλωστε αποτυπώνεται και στις δικές σας εκθέσεις. Και παρά την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου του 1999, τα βασανιστήρια συνεχίζουν να είναι νόμιμα καθώς επιτρέπεται η χρήση «μέτριας

απαρτχάντ, θεμελιωμένο στο ρατσισμό, δεν έδωσε στο Νέλσον Μαντέλα μια δίκαιη δίκη, ούτε θα μπορούσε να το είχε κάνει.»

<http://www.amnesty.org.uk/nelson-mandela-and-amnesty-international#.VRy7IZNGSKs>

¹⁷ <http://www.alhaq.org/advocacy/topics/right-to-life-and-body-integrity/697-palestinian-prisoners-subjected-to-war-crime-of-deportation>

¹⁸ UNICEF, Children in Israeli Military Detention, Bulletin No 2, February 2015

¹⁹ βλ. π.χ. <http://www.amnestyusa.org/news/press-releases/amnesty-international-urges-ethiopia-tanzania-zambia-to-bring-george-w-bush-to-justice>

σωματικής πίεσης» σε περιπτώσεις «αναγκαιότητας», όπως το ίδιο το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε²⁰.

Ερώτηση 16^η: Τι έχει πράξει λοιπόν η Διεθνής Αμνηστία για να οδηγηθούν στη διεθνή δικαιοσύνη οι ηγέτες ενός κράτους όπου επιτρέπεται και είναι θεσμοθετημένη χρήση των βασανιστηρίων και παράλληλα υπάρχει πλήρης ατιμωρησία για αυτούς τους κρατικούς υπαλλήλους ή στρατιώτες που τα διαπράττουν;

8) Το αίτημα για εμπάργκο όπλων και προς τις δύο πλευρές

Η Διεθνής Αμνηστία, έχοντας καταγγείλει παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου τόσο από τις ισραηλινές δυνάμεις κατοχής όσο και από ένοπλες οργανώσεις της παλαιστινιακής αντίστασης, ζητά παγίως εμπάργκο όπλων προς όλες τις πλευρές.

Πρώτα απ' όλα δεν μπορούμε να μη σχολιάσουμε ότι αν το αίτημα αυτό γινόταν αποδεκτό σήμερα, θα παγίωνε ένα *status quo* πλήρους ανισορροπίας δυνάμεων και άρα *de facto* ένα τέτοιο αίτημα υποστηρίζει τον ισχυρότερο και τη δύναμη κατοχής. Αν η Διεθνής Αμνηστία ήθελε πραγματικά να είναι αμερόληπτη δε θα ζήτηγε απλά εμπάργκο όπλων αλλά πλήρη αφοπλισμό της περιοχής.

Το δεύτερο που αξίζει να σχολιαστεί είναι ότι ο παλαιστινιακός λαός ήδη υφίσταται εμπάργκο όπλων από τη συντριπτική πλειονότητα των κρατών και ταυτόχρονα αποκλεισμό από τις ισραηλινές δυνάμεις κατοχής και ένα γειτονικό κράτος (Αίγυπτος).

Επιπλέον, η ίδια η Διεθνής Αμνηστία κατηγορεί τις ένοπλες παλαιστινιακές ομάδες ότι χρησιμοποιούν όπλα που πλήττουν αδιακρίτως (ρουκέτες) ή που δεν είναι ακριβή (όλμοι). Το γεγονός αυτό είναι ακριβώς *αποτέλεσμα* του εμπάργκο όπλων και του αποκλεισμού που επιβάλλεται στους Παλαιστίνιους, και του γεγονότος ότι τα όπλα που χρησιμοποιούν οι παλαιστινιακές ομάδες είναι πολλές φορές αυτοσχέδια ή χαμηλής τεχνολογίας. Αν κάποιος είχε ειλικρινές ενδιαφέρον να μην σκοτώνονται άμαχοι, θα ζητούσε την παροχή όπλων ακριβείας. Αντίθετα ένα εμπάργκο όπλων σε έναν λαό που αγωνίζεται για την ελευθερία ή για την επιβίωσή του, το μόνο που κάνει είναι να τον οδηγεί στη χρήση οποιουδήποτε όπλου μπορεί να προμηθευτεί ή να κατασκευάσει.

9) Δύο μέτρα και σταθμά περί διεθνών στρατιωτικών επεμβάσεων

Η Διεθνής Αμνηστία στα τέλη του 2013 ζήτησε διεθνή στρατιωτική επέμβαση στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία για την αποτροπή μαζικών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων²¹. Είναι απορίας άξιο πως μια οργάνωση σαν τη Διεθνή

²⁰ βλ. UN Human Rights Committee, [Concluding observations on the fourth periodic report of Israel](#), 21 November 2014, Torture and ill-treatment

²¹ <https://www.amnesty.org/en/articles/news/2013/12/central-african-republic-un-peacekeeping-mission-needed-avoid-mass-slaughter/>

Αμνηστία ζητά για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, διεθνείς στρατιωτικές επεμβάσεις γνωρίζοντας ότι ακόμα και δυνάμεις του ΟΗΕ έχουν κατά καιρούς κατηγορηθεί για σοβαρές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων²², αφού άλλωστε συνήθως αποτελούνται από μέλη αστυνομικών και στρατιωτικών σωμάτων χωρών, με πολύ άσχημο ιστορικό παραβιάσεων.

Σε κάθε περίπτωση όμως, εφόσον η Διεθνής Αμνηστία ζητά πλέον διεθνείς στρατιωτικές επεμβάσεις, τίθεται πλέον το ερώτημα αν έχει αντικειμενικά κριτήρια για το πότε και που ζητάει αυτές να πραγματοποιηθούν.

Ερώτηση 17η : Με βάση ποια αντικειμενικά κριτήρια η Διεθνής Αμνηστία ζήτησε διεθνή στρατιωτική επέμβαση στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία αλλά όχι στη Λωρίδα της Γάζας; Με δεδομένο το ιστορικό των μαζικών εγκλημάτων πολέμου στη Λωρίδα της Γάζας τα τελευταία χρόνια, γιατί δε ζήτησε αντίστοιχα διεθνή στρατιωτική επέμβαση έστω μετά από τις πρώτες εβδομάδες της ισραηλινής επίθεσης στη Λωρίδα της Γάζας, όταν ήταν φανερό πως τα εγκλήματα επαναλαμβάνονταν στο πολλαπλάσιο, και παράλληλα ξεπερνούσαν τους νεκρούς στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία; Στις πόσες χιλιάδες αμάχων νεκρών Παλαιστινίων προτίθεται την επόμενη φορά να ζητήσει διεθνή στρατιωτική επέμβαση για την προστασία του άμαχου πληθυσμού στη Λωρίδα της Γάζας; Ή μήπως οι ζωές των αμάχων στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία αξίζουν περισσότερο από τις ζωές των αμάχων στη Λωρίδα της Γάζας;

Τα παραπάνω είναι μερικά μόνο από τα σοβαρά προβλήματα στην κάλυψη του παλαιστινιακού ζητήματος από τη Διεθνή Αμνηστία.

Σας καλούμε να τα λάβετε υπόψη και παράλληλα να μας απαντήσετε στα συγκεκριμένα ερωτήματα που σας θέσαμε.

Σύλλογος Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό INTIΦΑΝΤΑ

²² βλ. π.χ. πρόσφατα στην Αϊτή: <https://www.youtube.com/watch?v=38owUZrNHZA> και [UN Troops Use Live Ammunition on Haitian Protesters, Pledge Investigation](#)

Για άλλες καταγγελίες βλ.

http://en.wikipedia.org/wiki/United_Nations_peacekeeping#Human_rights_in_United_Nations_missions

Για το ζήτημα της αύξησης της παιδικής πορνείας μετά τη μετάβαση κυανόκρανων http://en.wikipedia.org/wiki/Child_sexual_abuse_by_UN_peacekeepers